

Lyyli Aalto Kylmäkosken ty:n 70 v. julissa

Akaa

1972

Arvoisa Juhliva Järjestö

Kun tavallisessa perheessä vietetään perheen päämiehen syntymäpäiviä, niin muu perhe yrittää äidin johdolla ilahduttaa sankaria mahdollisimman mieluaisalla onnittelulla ja mikäli mahdollista myöskin lahjalla.

Tätä Kylmäkosken työväenyhdistystä voidaan verrata paikkakunnan sosiaalidemokraattien suurperheeseen, jossa isä eli pääyhdistys tänään viettää kunnioitettavaa 70-vuotisjuhlaa. Yhdistyksen äitiin ja nuorisoon rinnastettava naisjaosto on päättänyt onnitteluidensa yhteydessä lahjoittaa pääyhdistykselle uuden puolueemme lipun. Lippujahan on kautta historian pidetty ihmiselämän korkeimpien ja kalleimpien arvojen näkyvinä vertauskuvina. Puolueiden ja yhdistysten erilaiset liput symbolisoivat niitä aatteita, ihanteita ja päämääriä, jotka puolue tai yhdistys on itselleen asettanut. Kertoakseni vähän lippujen historiasta, niin nykyisenlaisien lippujen käyttö juontaa juurensa jo luonnonkansojen magillisista merkeistä. Luonnonkansojen lipuissa ilmaistut taruhirviöiden, henkien ja petojen kuvat olivat tarkoitettut herättämään pelkoa vihollisissa ja heitä suojelevissa hengissä. Laiva- ja sotalippuja on todettu käytetyn jo ainakin 500 vuotta ennen Kristusta. Aasian vanhoille siviiliväestöskansoilla: Kiinalaisilla, intialaisilla, persiä-

laisilla ja assyrialaisilla oli jo omat lippunsa. Jopa hebrealaisillakin oli ma lippunsa, sillä Raamatussa mainitaan: "Ja herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: Israelilaiset leiriytyköön kukin lippunsa luo, perhekuntien sotamerkkien kohdalle."

Liput ovat siis ihmiskunnan ikivanhoja vertauskuvia. Ne ovat yhdistäneet samaan päämäärään pyrkiviä. Lippu on alusta lähtien ollut kunnioitettu ja pyhä esine, jonka arvoa on aina varottu loukkaamasta. (Ainoastaan bensiasemat Suomessa ovat niitä, jotka eivät tunne lipusta annettua lakia ja asetusta, sillä niiden tangoissa liehuu joka päivä jos jonkinlaista likaista riekaletta.) Muut ovat kuitenkin Suomessakin yrittäneet viedä lippua kirkkain värein ja tahrattomana, kulloinkin käytävän taistelun etunenässä, olkoon taistelu ollut henkistä tai ^{aineellista} ~~seksuaalista~~. Jopa kuluneen ja haalistuneen lipun hävittämisestäkin on omat säännöksensä, sitä ei saa käytöstä poistettunakaan käyttää lipun arvoa alentavaan tehtävään.

Itsenäistyttyään on esim. jokainen valtio hyväksynyt itselleen kansallislipun. Se on kansallisen itsemääräämisoikeuden vertauskuva. Sen värejä pidetään kansallisväreinä. Meidänkin lipussamme on järviemme sini ja lumen valkoisuus. (Jos nyt tämä määriteltäisiin, niin pitäisi sanoa taivaamme sini, silmonet kauniit järvenne ovat saastuneet ruman vih-

reiksi.) Kansallislippumme koosta on määrätty asetuksella ja itse lipusta on siis oikein laki. Myöskin järjestöjemme ja puolueidemme lipuissa käytetään yleensä myöskin kansallislipusta annettuja mittoja.

Sitä mukaa kuin poliittisia puolueita sekä niiden piiri- ja perusjärjestöjä on meidänkin meidän hamme muodostettu, ovat kaikki aatteelliset puolueet, (jopa sellaisetkin, joilla ei ole mitään erikoista aatetta esitettävänä, kuten SMP,) ovat hyväksyneet itselleen tunnuskuvaaksi lipun, johon heraldiset taitelijat ovat suunnitelleet tunnuskuvia ja valinneet symboliikkaan perustuvat värit.

Suomen suurimmalla puolueella, sosialidemokratistisella puolueella, jonka järjestölippua tässä olemme vihkimässä, ja teille luovuttamassa on alusta saakka ollut verenpunainen lippu. Tanskan lipussa olevaa punaa sanotaan tarun mukaan taivaasta pudonneeksi vaatteenä, mutta meidän puolueemme lippu tarkoittaa elämänväriä. Se on elämänhaluisen ja eteenpäinmenevän puolueen tunnusväri. - Aluksi puolueemme järjestölippuihin oli käsin ommeltu järjestön tai puolueemme nimi, joissakin oli ~~esim.~~ soihdun eteenpäin viemän ylvään ihmisen hahmo ja teksti: ei taisteluitte voittoa tai jotain muuta saman iskevää. Myöhemmin on järjestöjen käytössä oleviin lippuihinkin hyväksytty yleistunnukseksi puolueemme yleistunnukseksi hyväksytty teollisuutta

symbolisoiva hammasratas, jonka sisässä kullankeltaiset tähdät. Tämä heraldinen kuva toistuu kullankeltaisena kaikissa tunnuksissamme. Värimme ovat siis puhtaat ja raikkaat, kuten aatteemme ja lippumme on taistelulippu, sillä me taistelemme jatkuvasti paremman ja yhä oikeudemukaisemman yhteiskunnan puolesta. Erikoisesti yhteiskuntamme vähempiosaiten aseman korjaaminen näyttää edelleenkin jäävän yksinomaan juuri sosialidemokraattien huoleksi.

Puolueemme tehtävähän on kansainvälisen sosialistisen työväenliikkeen parhaitten perinteitten hengessä koota työläiset, pienviljelijät ja henkisen työn tekijät poliittiseen toimintaan ja sitä varten saattaa kaikki kansalaiset tajumaan yhteiskunnallinen asemansa, merkityksensä sekä tehtävänsä toimintakykyisen yhteiskunnan uudistustyöntekijöinä.

Kun me nyt Kylmäkosken työväenyhdistyksen Naiggeoston puolesta toivotamme yhdistykselle sydämellistä menestystä vastöaisuudessaakin, ja samalla luovutemme yhdistyksen kaikissa julkisissa tilaisuuksissa käytettäväksi uuden lipun, teemme sen siinä vakaassa toivossa, että saumaton yhteistyö puolueemme hyväksi jatkuisi täälläpaikkakunnalla naisten ja miesten, nuorten ja vähemmän nuorten keskuudessa kuin suuressa sosialidemokraattisessa perheessä ikään. Ja että tämän paikkakunnan koko sosialidemokraattinen

puolueväki yhdessä aina voi marssia samaa jalkaa
tämän lipun takana ja että kaikki yhdessä
aina kunnioitamme tätä lippua, ^{myös} puollamme sitä,
pidämme sitä aina pyhänä puolueemme vertausku-
vana, jota ^{kannetaan} ~~kannatte~~ puhtaana ja korkealla.

Ottakaa vastaan velvoittava lahjanne.